

proxima, ψυλλών, quod ad syntaxin pertinebat verborum non ad sensum orationis. φράζουσα. Προφοροποιία. Αλλά,] dictio hæc πῶς κελευσματικὴ ἐστὶ, quare age. Ἐπανίστα,] Imperatiivum ab ἔπανίσαμαι. Communis persona est ἔπανίσατο, Ionica ἔπανίσαο, Attica contracta, ἔπανίσω. ἱματίου. Contra id quod Penia dixit, ἔδ' ἱματίων βαπτῶν &c. Tantum abest vt vestimētis induamur preciosè infectis, vt vix etiam centonibus tegamur. Στιβάδα.] Thorus humi iacens, ex lignis & ramis confectus vel paleis & foliis, Græcis vocatur σιβάς vel σιβάδιον, nonnulli ἀνακλινηθεῖον appellāt. Stibadis tenuitatem voluit expressām, cū χροιδῶν addidit, i. iuncorum, ex iuncis confectā, siue iunceam culcitram, quæ dormientem magis frangat, quàm reficiat. Κόρυον.] Cimex odore fætidus est, in lectis ferè nascitur, ex corrupto ligno, vel paleis. Opponit hoc μύροις σακτοῖς quorum meminerat Penia. Addidit autem μεσῶν ὑπερβολικῶς. εὐδοντες, non modò dormituri, sed & iam dormientes, & alto sopore deltertententes.

BISETVS. Στιβάδα] Εὐσάθιος. σιβάς, ἡ εὐτελής, & κατὰ πεπιληθῆν φρομνὴ πῶς τὸ σιβάω, τὸ κατὰ πατῶ. οἱ ἃ πῶν σιβάδα φύλων χαμαὶ κατὰ κεντρίμων, καὶ πεπληθῶν θέσιν καλῶσι.

Σχόλια. Φορμὸν.] φορμὸς πᾶν πλεκτὸν, ἐν ταῦθα ἃ τὸ ψιβάθιον. Ἀντὶ μὲν ἄρτων.] διενύοχεν ἄρτος & μάζα, ὅτι ὁ μὲν ἄρτος πάλαι μεμάλακται, ἡ ἃ μάζα νύ.

BISETVS. Ἄρτος ἃ πῶς τὸ ἄφρην, τὸ προσφῆρην, ὁ δὲν ἃ προσφῆρα (αἰ τρεφῶ) δὲ τὸ ἃ χήματος ἄρτιον, ὁ δὲν τέλειον. οἱ ἃ ἄρτοι κυκλοειρεῖς εἰσὶν εἰς ὁμοίωσιν τῷ ἃ παντός σφαιροειδεῖς, ἡ καὶ ἄρτοι λέγονται, οἱ οὖν ἄρτιοι, δὲ τὸ ἃ χήματος ἄρτιον, ἡ γοιω τέλειον. Μάζα δὲ πῶς τὸ ματίειν, τὸ φυράν. Σιβάς, μάζα, ἄρτος, φύραμα, κυεῖως ἃ μάζα ἡ τρεφῆ δὲ τὸ γάλακτος, & σίτα.

GERARDVS. Φορμὸν,] nos tegetē aut storem vocamus, stramineum tegmen. εὐμεγέθη. Durities, non valitas lapidis, obstat dormienti, sed rustico more duritiem à magnitudine metitur. μαλάχης, malua est hortensis & fatiua quæ quàm agreftis sapidiior multo est & esui aptior, quianquam vtraque parum admodum sapida. Inter multas commoditates, præcipuum hoc habet incommođum, quod stomacho aduerfetur. Eius autem rationem habet magis ex sapore, quàm ex occultiore vtilitate.

Σχόλια. Ἰχθῶν ῥαφανίδων.] ἀπικῶς ῥαφανίδα λῶ ἡμεῖς ῥαφανον. πάλιν ἃ ῥαφανον λῶ ἡμεῖς κράμβλω. ἔρρηλα ἃ ῥαφανὶς πῶς τὸ ῥαφάως φαινεσται. λόγος ἃ ὡς σπειρομῆθι θεῖτον ἀνεῖσιν. Ἀντὶ ἃ θράνης.] θράνος, ἔσποτόδιον. ὁ καὶ θράνωσ ἴσως πῶς τὸ ποικιτῆ καὶ νηός θράνος, ἐνθεν & θρανίτης. ἔτυμολογεσται ἃ πῶς τὸ θορέν ἄνω, ἡ πῶς τὸ θορέναι ὅστι καθῆσται. τὸ ἃ σάμνε, δοκεῖ ἀρσενικῶς ἐρῆσται ὡς δηλοῖ τὸ, κατὰ γότος. ἔ τὸ θέμα ἄνω τὸ κλῶ. πῶς κείμους ἡχα ὁ μέθες ἡγα καὶ ἐν δὲ-

Ἀντὶ ἃ θεάνους, σάμνε κεφαλῶν κατεργάτο·
 ἀντὶ ἃ μάζας,
 Πιθάκης πλάσων, ἐρρωγῶν καὶ τῶν τῶν ἀεργῶ
 πολλῶν
 Ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς αἰθέροποις ἀποφάινω ὁ ἀ-
 τῆαν ἔσων; (ὑπεκρύσω.
 Πε. Σὺ μὲν & τὸν ἐμὸν βίον εἴρηνας, τῶν πῶχων δὲ

Σχόλια. ὑπεκρύσω] ἐφθέρω, ἀνεκρύσω. δὲ τὸ μετὰ-

λύσει ἔαγα. ὁ δὲν μελοχῆ ὁ ἰαγῶς & τῶν αἰπῶν ὅρα ἃ ὅτι σάμνε κεφαλῶν λέγει μεταφορικῶς τὸ ἄνω πρὸς τῶ σάμαλι. ἔτα ἃ καὶ πιθάκης πλευρά τὸ ταῦτης πλάγιον. εἰ ἃ σάμνε κεφαλῶν λέγει, εἴη ἄν αὐτὸ σύμφωνον πῶ, πῶθι κρηδεμνον πῶς τὸ ποικιτῆ κεφαλῆς γδ φόρημα τὸ κρηδεμνον. ὅτι ἃ δὲ τὸ σάμνε ἡ τῶ σάμνε καὶ Ζεὺς λέγεσται σάμνιος, δηλώσει που καὶ ὁ κωμικός. τινὰ ἃ τῶ ἀντιγράφων, ἀντὶ σάμνε κεραμῆς γράφεται. Ἀντὶ ἃ μάκτρας.] μάκτρα καὶ τοὺς παλαιούς θυεῖα ὀπμήκης ἐν ἡ μάτρεσσι & ἀλευρα, ὁ δὲν καὶ γίνεσται. πῶς τὸ μάστω γδ ἡ μάκτρα. ὁ δὲν καὶ μεμαλῶνον προσφῆρῃ. καὶ ἡ μάζα γίνεσται, πονίας ἃ πάντως δόρον καὶ ἡ τοιαύτη μάκτρα ἡ ἐκ πιθάκης & ἃ αὐτῆς δόλεσ συνεχεῖς, ἀλλὰ διερρωγῆσται πῶ πλευραν ἐν ἡ τὸ μάγμα γίνεσται. ἔσποκοεισικῶς δὲ λέγεσται ἡ πιθάκη. καὶ τῶ, πολίχνη. ὅρα δὲ ἐν τῶσ προεχθεῖ μῆροις καὶ χήμα κάλλες ἐπαναφορικῶς δὲ τῆς ἀντὶ προσθέστωσ τῶστων γδ τὸ ἄντ' ἱματίεσ ἀντὶ τῶστων ἀντὶ προσκεφαλῆσ. ἀντὶ ἄρτωσ. ἀντὶ μάζης. ἀντὶ θράνης. ἀντὶ μάκτρασ. ἔχει δὲ τι καὶ ὀπμήκης τὸ τοιαύτον χήμα. ἀσείως ἃ ὁ χρεμύλος καὶ πρὸς πῶ κλινῶν λῶ ἡ Πενία εἴπει καὶ τοὺς ἀπικῶσ καὶ τῶ μύρα καὶ τῶ νυμφικὰ ἱμάτια. πῶ ῥηθεῖσιν σιβάδα & τὸν φορμὸν ἀντὶ θεῖο καὶ τοὺς κακῶσ ὁ δὲ ὁ δὲσ κόρεισ καὶ τὸ ῥάκος. προφῆσ τὰ λοιπὰ ἐπέκεινα εἰς ἐπαύξησιν τῶ τῆσ πονίας κακῶν.

GERARDVS. Ἰχθῶν,] tenuium, gracilium: Atqui hoc nomine videntur folia commedabiliora, quo enim magis sunt tenuia, eo sunt teneriora: sed innuit propter egestatem ipsi non licere expectare dum folia in iustam excreuerint magnitudinem. ῤαφανίδων. Interpres Græcus ait per quintam declinationē ῤαφανίδων, Atticè dici pro ῤαφάνων. Olim autē ῤαφανον fuisse, quod nūc κράμβλω. i. brassicam appellamus. σάμνε. σάμνος vel σάμνιον dicitur ἀμφορεύς ἐν ᾧ ὁ οἶνος βάλλεται. i. amphora in qua vinum fertur, duo habet latera, vinū hinc inde continentia, vt sedeat super stamnum, oportet alterum latus deprimi, alterum leuari, quod sursum spectat κεφαλῶν appellat, quod autē addit caput illud fractū esse, notat hinc molestiā quā sentit sedendo, apertū enim vas podex ingreditur, quare non quiescit: nates verò à circumferentia cui infidēt, grauiter sedūtur, ea enim nō nihil acuta est, aut certe non satis obtusa, quo fit, vt qui ita sedeat, illic diu nō consistat, nisi ægerrimè. Κατὰ γότος.] Participiū est mediū à κατὰ γομα. Vide ἄνω in catalogo τῶσ ἀφρονόμων. Μάκτρα] πῶς τὸ μάστω. i. pinso dicitur, arca est in qua panis pinfitur. Ridiculè ait se pro maestra vti latere dolioli, quod rimosum fit, & diductum. Si enim rimas agit, vix est vt farinā & aquā subigēdo pani contineat. ἐρρωγῶν. ῤήστω, findo, scindo, mediū facit ῤήστωμα, cuius perfectū ἐρρωγα, mutat in ω, vnde ἐρρωγα quod creat participium ἐρρωγῶσ ἐρρωγῶσ. πῶχων. i. βίον.

Pro sede, cadum capite effracto: pro maestra, doliolorum
 Latera, ipsa etiam diffissa? An non quæ bona des plurima, monstro:
 Teq̄ ostendo omnibus hominibus causam quãdam esse bonorum?
 P A. Atqui ta non mea, sed mendicorum mala

φορᾶσ τῶν κηθάρων ἡ τινος ἄλλης τοιαύτου ὄργανοσ. διετή-